

Thestrup: Mit parti kan ikke medvirke til at give finansministeren bemyndigelse til optagelse af udenlandske statslån på 200 mill. kr. Jeg henviser til nationalbankens svarskrivelse, der i og for sig giver tilstrækkelig begrundelse for vor stilling. Den øjeblikkelige styrkelse af valutastillingen, som en sådan optagelse vil få, modsvares på længere sigt af en svækkelse gennem rentesvarelse og afdrag. Vor valutastilling er ikke således, at vi for enhver pris må have den styrket i dag uden hensyn til fremtiden. En optagelse af et udenlandsk statslån medfører fare for en gunstigere bedømmelse af vor økonomiske stilling, end det virkelige forhold berettiger til. Det er i øjeblikket særdeles vigtigt, at vi er forsigtige i vor bedømmelse af vor økonomiske stilling. Altså taler også denne grund imod at optage et sådant lån.

Endelig: hvorfor skal vi optage det? Vi har jo ikke noget særligt at optage lån til; der forestår ingen store investeringer; der forestår heller ingen store betalinger til udlandet. Under disse forhold vil mit parti stemme mod lovforslaget.

Kirkegaard: Finansudvalget, hvortil dette lovforslag er henvist, har gennem finansministeren bedt nationalbanken om en udtalelse. Med stor interesse har jeg ligesom det ærede medlem hr. Damsgaard læst denne udtalelse, og jeg kan for mit vedkommende sige, at jeg lægger uhyre vægt på, hvad nationalbanken mener om vore økonomiske problemer og om landets økonomiske stilling i øvrigt. De betragtninger og udtalelser, som nationalbanken har fremsat, mener jeg er fornuftige og rigtige, men en anbefaling for, at finansministeren får denne bemyndigelse, det skal jeg indrømme er denne udtalelse ikke.

Når jeg alligevel vil anbefale, at finansministeren får bemyndigelsen, så er det ud fra den erfaring — jeg bør måske sige den personlige erfaring — at det i hvert tilfælde i de sidste 25 år har været en god forretning, nu og da en overmåde god forretning, at gennemføre fornuftige investeringer også på lånebasis, og sådan tror jeg i øvrigt, det er endnu, og så vidt jeg kan skønne, er der ikke nogen særlig udsigt til, at det vil ændre sig i den allernærmeste fremtid. Derfor mener jeg, det er klogt,

hvis finansministeren får et godt tilbud om et lån, da at optage et sådant. Jeg tror nok, det er en almindelig erfaring i alle kredse landet over, at man skal låne, inden man bliver for fattig, og derfor tror jeg som sagt, det er klogt, at denne bemyndigelse bliver givet.

Bækgaard: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag kom venstres og de konservatives ordførere med nogle kritiske bemærkninger, og disse er i høj grad blevet understreget og dokumenteret af den udtalelse fra nationalbankdirektørerne, der foreligger i bilaget til betænkningen. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skulle de store afdrag, som staten skal præstere på tidligere i udlandet optagne lån, være et hovedargument for optagelsen af dette lån, det vil sige, at man låner for at betale lån, og det synes jeg stemmer dårligt med en sund økonomisk tankegang, så meget mere som nationalbankdirektørerne fastslår, at de nævnte afdrag kun andrager ca. 1/2 pct. af landets udenlandske betalinger. Jeg tror, at nationalbankens udtalelse om, at optagelsen af det udenlandske lån vil give befolkningen et forkert billede af vor fremtidige økonomiske stilling, er rigtig, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om dette lovforslag ikke er en erkendelse af, at der er en stærk tilbagegang i landets økonomiske stilling.

De uafhængige kan ikke anbefale lovforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Mit parti anbefalede lovforslaget ved første behandling, og det vil vi også gøre ved anden behandling. Vi er ikke bange for dette lån, det er ikke særlig stort, og vi er interesseret i, at Danmarks valutastilling styrkes.

Jeg vil i øvrigt sige til dem, der har været modstandere af dette statslån, nemlig venstre og de konservative, at endnu er det dog ikke nationalbanken, der bestemmer, når der skal optages lån; det må vel være det høje folketing.

Finansministeren (Kjeld Philip): Det ærede medlem hr. Bækgaard spurgte mig, om optagelsen af statslånet kunne betragtes som en erkendelse af, at det gik tilbage med landets økonomi. Jeg synes nu ikke,